

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2008

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 2008

N:o 868—872

SISÄLLYS

N:o		Sivu
868	Laki valtiontakauksesta aravalainojen takaisinmaksamiseksi	2705
869	Laki aravarajoituslain muuttamisesta	2710
870	Laki asumisoikeusasunnoista annetun lain 45 ja 50 b §:n muuttamisesta	2712
871	Valtiovarainministeriön asetus kuluttajaneuvontaa hoitavista maistraateista	2714
872	Ulkoasiainministeriön asetus ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksuista	2715

N:o 868

Laki

valtiontakauksesta aravalainojen takaisinmaksamiseksi

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala ja hyväksymisvaltuus

Tässä laissa säädetään valtiontakauksesta luottolaitokselle, vakuutusyhtiölle, eläkelaitokselle ja kunnalle lainoista, jotka käytetään aravalainan takaisinmaksuun valtiolle.

Lainoja voidaan hyväksyä takauslainoiksi valtion talousarviossa vahvistetun hyväksymisvaltuuden rajoissa.

2 §

Määritelmiä

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *aravalainalla* lainaa, joka on myönnetty vuokra- tai asumisoikeustalon taikka vuokra- tai asumisoikeusasunnon rakentamista, hank-

kimista tai perusparantamista varten vuoden 1953 asuntotuotantolain (488/1953), vuoden 1966 asuntotuotantolain (247/1966), asunton perusparantamisesta annetun lain (34/1979) tai aravalain (1189/1993) nojalla;

2) *lainoituskohteella* Valtiokonttorin hyväksymää yhden tai useamman talon taikka asunnon muodostamaa kokonaisuutta, johon vanhin maksamatta oleva aravalaina kohdistuu;

3) *takauslainalla* lainaa, josta valtio on takausvastuussa tämän lain mukaisesti;

4) *takaisinmaksettavalla aravalainalla* yhtä tai useampaa samaa lainoituskohdetta varten myönnettyä aravalainaa, jonka takaisinmaksamiseksi valtiolle takauslaina käytetään;

5) *lainanmyöntäjällä* luottolaitosta, vakuutusyhtiötä, eläkelaitosta ja kuntaa, joka myöntää takauslainan;

6) *lainansaajalla* aravalainan takaisinmaksusta valtiolle vastaavaa yhteisöä.

3 §

Takauslainan hyväksyminen ja käyttö

Valtiokonttori päättää lainan hyväksymisestä takauslainaksi. Lainansaajalle myönnetty laina voidaan hyväksyä takauslainaksi, jos Valtiokonttori arvioi, että lainansaajalla on riittävät edellytykset takauslainan takaisinmaksamiseen. Riittäviä edellytyksiä arvioidessa otetaan huomioon omistajan maksukyky, ammattitaito ja aiempi toiminta, kohteen sijainti sekä muut vastaavat seikat.

Takauslainaksi ei hyväksytä lainaa, joka käytetään aravalainan takaisinmaksamiseen valtiolle aravarajoituslain (1190/1993) 16 §:n 5 momentin, 16 a §:n 3 momentin 3 kohdan tai 17 §:n 2 momentin perusteella.

Lainansaajan on käytettävä takauslaina maksamalla valtiolle takaisinmaksettava aravalaina yhdessä erässä kokonaan takaisin.

4 §

Takauslainan suuruus

Takauslainaksi hyväksyttävä laina saa olla enintään takaisinmaksettavan aravalainan jäljellä olevan pääoman suuruinen. Jos samalla takauslainalla maksetaan takaisin useampia aravalainoja, takauslaina saa olla enintään aravalainojen yhteenlaskettujen pääomien suuruinen. Valtiontakaus kattaa koko myönnettävän lainan.

5 §

Takauslainan yleiset ehdot

Takauslainaksi hyväksyttävän lainan lainaehdojen, koron ja lainanmyöntäjän perimien muiden lainaan liittyvien kustannusten on oltava kohtuulliset verrattuna vastaaviin tarkoituksiin yleisesti myönnettävien lainojen ehtoihin, korkoon ja kustannuksiin.

Takauslainaksi voidaan hyväksyä vain euromääräinen laina.

6 §

Vakuudet

Takauslainalla on oltava Valtiokonttorin hyväksymä lainansaajan muita lainoja paremmalla etuoikeudella oleva kiinnitysvakuus tai muu Valtiokonttorin hyväksymä vakuus, ellei lainansaaja ole kunta tai kuntayhtymä. Vakuuksien uudelleen käyttämiseen takauslainaa paremmalla etuoikeudella on saatava Valtiokonttorin lupa.

Takauslainoitettu kohde on pidettävä riittävästi vakuutettuna.

7 §

Takausmaksu

Lainansaajalta peritään lainanmyöntäjän välityksellä valtiolle takausmaksu lainan nostamisen yhteydessä. Takausmaksu on 0,5 prosenttia myönnetyn takauslainan pääomasta.

Takausmaksu maksetaan Valtiokonttorille, joka tulouttaa sen valtion asuntorahastoon.

8 §

Takausaika

Takausaika on enintään takaisinmaksettavan aravalainan jäljellä oleva laina-aika lisätynä 10 vuodella. Sellaisten vuosimaksuina lyhennettävien aravalainojen, joiden laina-aika ei ole kiinteä, laina-ajaksi katsotaan 40 vuotta aravalainan tai sen ensimmäisen erän nostamisesta.

Jos yhdellä takauslainalla maksetaan takaisin useampia aravalainoja, takausaika määräytyy sen aravalainan mukaan, jonka jäljellä oleva pääoma on suurin.

Jos lainansaaja maksaa 1 momentin mukaisena takausaikana takauslainan pois uudella lainalla, Valtiokonttori voi hyväksyä myös uuden lainan takauslainaksi, jos se täyttää 5 §:n mukaiset edellytykset. Takausaika säilyy tällöin 1 momentin mukaisena.

Jos takauslainoitettu kohde siirtyy takausaikana uudelle omistajalle, takaus pysyy voimassa vain, jos Valtiokonttori hyväksyy uuden omistajan 3 §:n 1 momentin perusteella ja uusi omistaja ottaa takauslainan sekä

kaikki siihen liittyvät tämän lain mukaiset lainansaajan velvoitteet vastattavikseen.

9 §

Vuokra-asuntojen käyttö takausaikana

Vuokratalo tai -asunto, jonka rakentamista, hankkimista tai perusparantamista varten takaisinmaksettava aravalaina on myönnetty, on pidettävä takausaikana vuokra-asuntokäytössä myös aravarajoituslain 3 §:n mukaisen rajoitusajan päättymisen jälkeen.

10 §

Takauskorvaus

Valtio on lainanmyöntäjälle vastuussa velallisen maksukyvyttömyydestä johtuvista lopullisista menetyksistä siltä osin kuin takauslainan vakuuksista kertyvät varat eivät riitä kattamaan lainasta maksamatta olevia:

1) lyhennyksiä, korkoja ja muita maksuja, jotka ovat erääntyneet 8 §:n mukaisena takausaikana; sekä

2) 1 kohdassa tarkoitetuille erille kertyviä enintään korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukaisia viivästyskorkoja siihen asti, kun lainanmyöntäjä saa suorituksen saamisistaan.

11 §

Takauskorvauksen maksaminen

Valtiokonttori maksaa valtion varoista lainanmyöntäjälle 10 §:n mukaisen takauskorvauksen, kun lainanmyöntäjän lopullinen menetys on velallisen ja mahdollisen muun takaaajan maksukyvyttömyyden toteamisen ja vakuutena olevan omaisuuden myynnin jälkeen selvitetty. Vakuuden myyntiä ei edellytetä, jos velallinen saa yrityksen saneerauksesta annetun lain (47/1993) mukaisessa saneerausmenettelyssä säilyttää vakuutena olevan omaisuuden.

Jos lainanmyöntäjä saa takauskorvauksen maksamisen jälkeen perityksi lainansaajalta kertymättä jääneitä lyhennyksiä, korkoja tai muita maksuja, lainanmyöntäjän on tilitettävä ne Valtiokonttorille. Valtiokonttori tulouttaa varat valtion asuntorahastoon.

Jos lainanmyöntäjä ei ole noudattanut lakia taikka hyvää pankki- ja perintätapaa takauslainan myöntämisessä tai takauslainan taikka sen vakuuksien hoitamisessa ja menettely on loukannut takaajan etua, Valtiokonttori voi päättää, että takauskorvaus jätetään osittain maksamatta. Jos lainanmyöntäjän toiminta on ollut törkeää, takauskorvaus voidaan jättää kokonaan maksamatta.

12 §

Takautumisoikeus

Valtiokonttorilla on oikeus, jollei 2 momentista tai muusta laista muuta johdu, periä lainansaajalta lainanmyöntäjälle maksettu takauskorvaus korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkoineen takaisin. Viivästyskorko lasketaan siitä, kun takauskorvaus on maksettu lainanmyöntäjälle.

Valtiokonttori voi lainansaajan hakemuksesta päättää, että lainanmyöntäjälle maksettu takauskorvaus jätetään osittain tai kokonaan perimättä, jos periminen olisi kohtuutonta ottaen huomioon lainansaajan muut vastuut tai takausvastuiden toteutumiseen johtaneet syyt.

Valtiokonttorin on tuloutettava takautumiskorvaus korkoineen valtion asuntorahastoon.

13 §

Valvonta ja tiedonantovelvollisuus

Valtiokonttori valvoo, että lainanmyöntäjä ja lainansaaja toimivat tämän lain mukaisesti. Valtiokonttorin ja lainanmyöntäjän on molempien valvottava, että lainavarat käytetään takaisinmaksettavan aravalainan maksuun.

Lainanmyöntäjän on ilmoitettava lainasta, sen ehdoista ja ehtoihin myöhemmin mahdollisesti tehtävistä muutoksista, takauslainan takaisinmaksamisesta sekä lainansaajan maksuviivästyksistä ja niiden aiheuttamista perintätoimista Valtiokonttorille sen antamien ohjeiden mukaisesti.

Lainanmyöntäjä ja lainansaaja ovat velvollisia salassapitovelvollisuuden estämättä antamaan Valtiokonttorille sen tämän lain noudattamisen valvonnan kannalta välttämättömiksi katsomat tiedot.

14 §

Lainanmyöntäjän muut velvollisuudet

Tämän lain mukaisen takauksen voimassaolon edellytyksenä on, että lainanmyöntäjä huolehtii takauslainasta ja sen vakuuksista tämän lain sekä hyvän pankki- ja perintätavan mukaisesti.

Lainanmyöntäjä on velvollinen valvomaan valtion etua, jos takauslainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyssä. Akordi tai siihen verrattava muu järjestely taikka takauslainan vakuutena olevan omaisuuden vapaaehtoinen rahaksi muuttaminen lainan takaisinperintää vaarantavalla tavalla saadaan tehdä vain Valtiokonttorin suostumuksella.

15 §

Seuraamusmaksu

Valtiokonttori voi määrätä lainansaajalle seuraamusmaksun, jos lainansaaja:

1) on antanut Valtiokonttorille tai lainanmyöntäjälle takauslainaa hakiessaan oleellisesti vääriä tai harhaanjohtavia tietoja taikka salannut takauslainan hyväksymiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja;

2) on antanut Valtiokonttorille oleellisesti vääriä tai harhaanjohtavia tietoja taikka kieltäytynyt antamasta Valtiokonttorin pyytämiä tietoja sen suorittaessa 13 §:n mukaista valvontaa;

3) ei ole noudattanut 3 §:n 3 momenttia, 6 §:n 2 momenttia tai 9 §:ää; tai

4) ei ole noudattanut takausaikana aravaraajoituslain 4 a—4 c tai 7—9 §:ää niiden aravaraajoituslain mukaisena soveltamisaikana sen talon tai asunnon osalta, johon takaisinmaksettava aravalaina on kohdistunut.

Seuraamusmaksu on yksi prosentti myönnetyn takauslainan 4 §:n mukaisesta määrästä rakennuskustannusindeksillä tarkistettuna. Seuraamusmaksu peritään kultakin kalenterikuukaudelta, jonka aikana lainansaaja on toiminut 1 momentin mukaisesti tai ei ole oikaissut 1 momentin 1 tai 2 kohdan mukaisia vääriä tai harhaanjohtavia tietoja. Valtiokonttori voi alentaa seuraamusmaksua, jos se muutoin muodostuisi kohtuuttomaksi.

Valtiokonttorin on määrättävä seuraamusmaksu kahden vuoden kuluessa siitä, kun 1 momentin mukainen toiminta on tullut sen tietoon, kuitenkin viimeistään 20 vuotta virheellisen toiminnan päättymisen jälkeen. Seuraamusmaksu maksetaan Valtiokonttorille, joka tulouttaa sen valtion asuntorahastoon.

Valtiokonttori voi määrätä seuraamusmaksun aiemman omistajan 1 momentin mukaisesta toiminnasta 8 §:n 4 momentissa tarkoitettulle uudelle omistajalle vain, jos uusi omistaja on luovutusajankohtana tiennyt tai sen olisi pitänyt tietää toiminnasta.

16 §

Muutoksenhaku

Valtiokonttorin tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea kirjallisesti oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus tehdään Valtiokonttorille, jonka on käsiteltävä oikaisuvaatimus kiireellisesti.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun Valtiokonttorin päätökseen, joka koskee sen 3 §:n 1 momentin nojalla tekemää päätöstä, ei saa hakea valittamalla muutosta. Muuhun oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun Valtiokonttorin päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Hallinto-oikeuden päätökseen asiassa, joka koskee seuraamusmaksun määräämistä tai takauksorvauksen maksamatta jättämistä, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Muutoin hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

17 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset takauslainojen haku-, hyväksymis-, valvonta- ja tiedonantomenettelyistä sekä seuraamusmaksun perinnästä annetaan tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella.

18 §

Voimaantulo

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2009.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Asuntonministeri Jan Vapaavuori

N:o 869

L a k i**aravarajoituslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravarajoituslain (1190/1993) 5 §, 16 §:n 5 momentti ja 17 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1019/2005, seuraavasti:

5 §*Käyttötarkoituksen muutos*

Kunta voi erityisestä syystä myöntää luvan käyttää asuntoa muuhun kuin asuintarkoitukseen, kun lupa koskee vähäistä asuntomäärää. Lupa voidaan myöntää rakennuksen tai rakennusryhmän asuntojen jäljelle jäävästä huoneistoalasta riippumatta. Kunnan on ennen käyttötarkoituksen muutosta ilmoitettava luvasta Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskukselle, joka voi määrätä maksettavaksi takaisin luvassa tarkoitettua asuntoa vastaavan osan valtion asuntolainasta tai aravalainasta taikka määrätä valtion vapautettavaksi asuntoa koskevasta valtiontakauksesta aravalainojen takaisinmaksamiseksi annetussa laissa (868/2008) tarkoitetusta valtiontakauksesta. Lainaa ei voida määrätä maksettavaksi takaisin tai valtiota vapautettavaksi takausvas-

tuusta, jos asuintiloja muutetaan asukkaiden yhteistiloiksi tai muuhun asukkaiden asuimisolosuhteita parantavaan käyttöön.

16 §*Rajoituksista vapauttaminen*

— — — — —
 Rajoituksista vapauttamisen edellytyksenä on, että valtion asuntolaina tai aravalaina maksetaan kokonaan takaisin taikka valtio vapautetaan valtiontakauksesta aravalainojen takaisinmaksamiseksi annetun lain mukaisesti takausvastuusta vapautettavan asunnon tai talon osalta, jollei 16 a §:stä muuta johdu. Jos lainasaatavaa ei ole kyetty turvaamaan pakkotäytäntöönpanossa, ei rajoituksista vapautumisen edellytyksenä kuitenkaan ole tällaisen saatavan maksaminen taikka valtion vapauttaminen takausvastuusta.

17 §

Purkaminen

— — — — —
Purkuluvan myöntämisen edellytyksenä on, että valtion asuntolaina tai aravalaina maksetaan kokonaan takaisin taikka valtio vapautetaan valtiontakauksesta aravalainojen

takaisinmaksamiseksi annetun lain mukaisesti takausvastuusta purettavan asunnon tai talon osalta, jollei kysymys ole 16 §:n 5 momentissa tarkoitettusta saatavasta tai jollei 17 a §:stä muuta johdu.
— — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2009.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Asuntoministeri *Jan Vapaavuori*

N:o 870

Laki**asumisoikeusasunnoista annetun lain 45 ja 50 b §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asumisoikeusasunnoista 16 päivänä heinäkuuta 1990 annetun lain (650/1990) 45 §:n 2 momentti ja 50 b §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 45 §:n 2 momentti laissa 1195/1993 ja 50 b §:n 2 momentti laissa 1210/2005, seuraavasti:

45 §

Asumisoikeustalon asuinhuoneistojen käyttö

Kunta voi erityisestä syystä myöntää luvan käyttää asuinhuoneistoa muuhun kuin asuintarkoitukseen, kun lupa koskee vähäistä osaa talon kaikista asuinhuoneistoista. Kunnan on ennen käyttötarkoituksen muutosta ilmoitettava luvasta Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskukselle, joka voi määrätä maksettavaksi takaisin luvassa tarkoitettua huoneistoa vastaavan osan valtion asuntolainasta tai aravalainasta taikka määrätä valtion vapautettavaksi huoneistoa koskevasta valtioneuvoston asetuksen (868/2008) tarkoitetusta valtioneuvoston asetuksella. Lainaa ei voida määrätä maksettavaksi takaisin tai valtion takausvastuuta päätettäväksi, jos asuintiloja muutetaan asukkaiden yhteistiloiksi tai muuhun asukkaiden asumisolosuhteita parantavaan käyttöön.

50 b §

Rajoituksista vapauttaminen

Rajoituksista vapauttamisen edellytyksenä on lisäksi, että toimenpide edistää alueen asuntomarkkinoiden toimivuutta tai ehkäisee asuntojen tyhjänä olemista sekä tästä aiheutuvia taloudellisia menetyksiä, ja:

1) valtion asuntolaina tai aravalaina taikka vapautettavan talon osuus tällaisesta lainasta maksetaan kokonaan takaisin, ei kuitenkaan silloin, kun lainasaatavaa ei ole voitu turvata pakkotäytäntöönpanossa;

2) korkotukilainaksi hyväksytty laina tai vapautettavan talon osuus tällaisesta lainasta maksetaan takaisin lainan ennaikaisesta takaisinmaksusta mahdollisesti johtuvine korkovauksineen ja muine kuluineen taikka korkotukeen oikeuttavaa lainamäärää vähennetään siltä osin kuin se vastaa vapautettavaa taloa ja lisäksi lainanmyöntäjä vapauttaa valtion lai-

naan liittyvästä, vapautettavaan taloon kohdistuvasta takausvastuusta; tai

3) valtiontakauksesta aravalainojen takaisinmaksamiseksi annetun lain perusteella takauslainaksi hyväksytty laina tai vapautettavan talon osuus tällaisesta lainasta maksetaan kokonaan takaisin lainan ennenaikaisesta takaisinmaksusta mahdollisesti johtuvine kor-

vauksineen ja muine kuluineen taikka takauslainan lainanmyöntäjä vapauttaa valtion vapautettavaan taloon kohdistuvasta takausvastuusta.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2009.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Asuntoministeri Jan Vapaavuori

N:o 871

**Valtiovarainministeriön asetus
kuluttajaneuvontaa hoitavista maistraateista**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2008

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 5 päivänä joulukuuta 2008 kuluttajaneuvonnasta annetun lain (800/2008) 2 §:n nojalla:

1 §

Maistraatit, jotka hoitavat kuluttajaneuvonnasta annetun lain 1 §:n mukaisesti kuluttajaneuvontaa, ovat

- 1) Vantaan maistraatti
- 2) Hämeenlinnan maistraatti
- 3) Lappeenrannan maistraatti
- 4) Turun seudun maistraatti
- 5) Satakunnan maistraatti
- 6) Keski-Suomen maistraatti
- 7) Vaasan maistraatti
- 8) Tampereen maistraatti
- 9) Pohjois-Savon maistraatti
- 10) Pohjois-Pohjanmaan maistraatti ja
- 11) Lapin maistraatti.

2 §

Kuluttajaneuvontaa antavat ja heitä avustavat virkamiehet ovat edellä 1 §:ssä mainittujen maistraattien virkamiehiä. Maistraatti voi määrätä kuluttajaneuvonnan alueellisen saatavuuden tai toiminnan tarkoituksenmukaisen järjestämisen vuoksi kuluttajaneuvonnan virkamiesten virkapaikaksi muunkin maistraatin yksikön tai toimipisteen.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2008

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

Hallitusneuvos Leena Lehtonen

N:o 872

Ulkoasiainministeriön asetus
ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksuista

Annettu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2008

Ulkoasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, viranomais-
 ten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n, sellaisena kuin se on laissa
 (495/2005), ja konsulipalvelulain (498/1999) 39 §:n nojalla:

1 §

Sovelтамisala

Tässä asetuksessa säädetään ulkoasiainmi-
 nisteriön ja edustustojen suoritteista perittä-
 vistä maksuista.

Tätä asetusta sovelletaan kunniakonsulaat-
 teihin niiden tuottamien julkisoikeudellisten
 suoritteiden osalta.

2 §

Maksuttomat suoritteet

Ulkoasiainministeriön ja edustuston mak-
 suttomia suoritteita ovat, jollei 2 momentista
 muuta johdu:

1) virkatoimet, jotka eivät suoranaisesti
 kohdistu yksittäiseen henkilöön tai yritykseen
 tai muuten tarkoin rajattuun ryhmään;

2) virka-avun luonteiset, yksittäistä henki-
 löä koskevat toimenpiteet, joissa kysymys on
 yleisestä edusta;

3) toimenpiteet oikeusapulain (257/2002)
 mukaista oikeusapua saaneen henkilön asian
 hoitamiseksi;

4) konsulipalvelulain 12, 19, 20 ja 22 §:n
 mukaiset välttämättömät palvelut ulkomailla
 hädänalaiseen asemaan taikka pidätetyksi,
 syytetyksi tai vangituksi joutuneelle sekä vä-
 häinen taloudellinen avustus;

5) isyyden selvittämiseen, lastensuojeluun,
 lapsen huoltoon ja elatusturvaan liittyvät so-
 siaaliviranomaisten toimialaan kuuluvat toi-
 menpiteet ja avustaminen lapsen luvattomaan

haltuunottoon liittyvissä asioissa sekä ne toi-
 menpiteet, jotka elatusavun perimistä koske-
 vien kansainvälisten yleissopimusten tai vas-
 tavuoroisuuden perusteella ovat maksuttoa-
 mia;

6) kaksikäyttötuotteiden vientiluvat, vienti-
 todistukset sekä maahanjäätitodistukset;

7) yksittäisten henkilöiden hakemusten ja
 ilmoitusten välittäminen Suomen viranomai-
 sille, silloin kun tämä on säädetty edustuston
 tehtäväksi;

8) ulkoasiainhallinnon palveluksen perus-
 teella ulkomaan kansalaisille maksettavien
 eläkkeiden sekä valtion maksamien muiden
 vastaavien suoritusten välittäminen;

9) viranomais-
 ten yhteistyöhön liittyvä vas-
 tavuoroinen tietojen vaihto ja koulutus sekä
 muut vastavuoroiset suoritteet;

10) vieraan valtion lainsäädäntöä koskevan
 selvityksen hankkiminen tai laatiminen val-
 tion viranomaiselle;

11) viestintä;

12) neuvonta ja ohjaus, joista aiheutuu
 vain vähäisiä kustannuksia;

13) tiedonvälitys Suomen ja muiden val-
 tioiden tai kansainvälisten yhteisöjen välillä;

14) ulkoasiainministeriön kirjastopalvelut
 ja tutkijatilojen käyttö; sekä

15) palvelussuhteeseen liittyvät toimitus-
 kirjat, otteet, jäljennökset, todistukset sekä
 muut niihin verrattavat suoritteet.

Mahdollisista välttämättömistä erillisistä
 kustannuksista peritään 20 §:n mukainen kor-
 vaus.

Kansainvälisen käytännön tai vastavuoroi-
 suuden perusteella maksutonta on:

1) vastaaminen Suomen lainsäädäntöä koskeviin vieraiden valtioiden tiedusteluihin;

2) ulkomailta saapuneiden oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksi antaminen Suomessa; sekä

3) henkilökortin myöntäminen Suomeen akkreditoitun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston ja Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalla ja hänen perheenjäsenelleen sekä vieraan valtion Suomessa toimivalla kunniakonsulille.

Maksullisia suoritteita koskevista maksuvapautuksista määrätään 4 §:n 5 momentissa, 5 §:n 3 ja 4 momentissa, 6 §:n 4 momentissa, 7 §:n 3 momentissa, 11 §:n 2 momentissa, 12 §:n 2 momentissa, 15 §:n 2 momentissa, 16 §:n 2 momentissa ja 20 §:n 2 momentissa.

3 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Ulkoasiainministeriön ja edustuston maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita ovat:

- 1) matkustusasiakirja;
- 2) viisumi;
- 3) oleskelulupa;
- 4) todistukset;
- 5) Kioton mekanismien käytöstä annetun lain (109/2007) 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu hyväksyntä ja valtuutus; sekä
- 6) muut notaari- ja vastaavat julkisoikeudelliset suoritteet.

Julkisoikeudellisista suoritteista peritään 4—9 §:ssä määrätty kiinteät maksut sekä mahdollisista erillisistä kustannuksista 20 §:ssä määrätty korvaus.

Valtion virkamiehen ja työntekijän terveydenhuollosta ulkomailla annetun lain (176/1987) 12 §:ssä on säädetty niiden ulkoasiainhallinnolle aiheutuvien kustannusten veloittamisesta, jotka aiheutuvat sanotussa laissa tarkoitettun terveydenhuollon ja työterveyshuollon järjestämisestä.

4 §

Matkustusasiakirja

Passista, diplomaattipassista, virkapassista ja henkilökortista peritään käsittelymaksuna

90 euroa. Passi voidaan myöntää pikapassina, jolloin käsittelymaksu on 110 euroa, ja expresspassina, jolloin käsittelymaksu on 135 euroa. Lisäksi peritään toimitustavasta mahdollisesti aiheutuvat erilliset kustannukset. Väliaikaisesta passista peritään käsittelymaksuna 135 euroa.

Merenkulkijain kansallisesta henkilöllisyystodistuksesta, väliaikaisesta muukalaispassista ja Laissez-Passer-matkustusasiakirjasta sekä Euroopan unionin kansalaiselle kotimatkaa varten annettavasta tilapäisestä matkustusasiakirjasta, Emergency Travel Document, peritään 90 euroa.

Maksu peritään hakemusta jätettäessä ja maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä. Jos passi toimitetaan asiakkaalle postitse, peritään myös postikulut.

Maksua ei peritä passista, joka annetaan

- 1) tasavallan presidentille ja hänen perheenjäsenelleen;
- 2) valtioneuvoston jäsenelle; tai
- 3) ulkoasiainhallinnon palveluksessa olevalle tai hänen perheenjäsenelleen.

5 §

Viisumi

Viisumista, kauttakulkuviisumista, lentokentän kauttakulkuviisumista ja alueellisesti rajoitetusta viisumista peritään Euroopan unionin neuvoston päätöksen mukaisesti käsittelymaksuna 60 euroa.

Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Maksua ei peritä:

- 1) Euroopan unionin neuvoston päätöksen mukaisissa tapauksissa alle 6-vuotiailta lapsilta; koululaisilta, opiskelijoilta, jatko-opiskelijoilta ja mukana seuraavilta opettajilta, jotka matkustavat opiskelun tai ammattikoulutuksen vuoksi; yhteisössä tieteellistä tutkimusta varten matkustavilta kolmansien maiden tutkijoilta lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja yhtenäisiä viisumeja koskevien jäsenvaltioiden myöntämismenettelyjen helpottamiseksi;

- 2) eduskunnan tai Suomen hallituksen kutsumalta henkilöltä;

- 3) virkatehtävissä Suomeen tai Suomen kautta matkustavalta diplomaattipassin tai

virkapassin haltijalta eikä Suomen edustuston paikalta palkatulta henkilökunnan jäseneltä, joka tulee Suomeen työtehtävissä;

4) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalla eikä hänen perheenjäseneltään;

5) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätöksellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä;

6) henkilöltä, joka kansainvälisen sopimuksen perusteella saa viisumin maksutta; Suomen tai muun EU/ETA-kansalaisen perheenjäseneltä, joka on sellaisen kolmannen maan kansalainen, joka tarvitsee viisumin Schengen-alueelle; sekä Yhdistyneiden kansakuntien ja sen alajärjestöjen, Euroopan neuvoston, Euroopan unionin sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön Suomessa järjestettäviin kokouksiin osallistuvilta;

7) Suomen kunniakonsulilta; ja

8) vanhempansa matkustusasiakirjaan merkityltä lapselta.

Viisumi voidaan myöntää maksutta:

1) suuronnettomuuksien ja muiden vastaavien tilanteiden johdosta, silloin kun humanitaariset syyt puoltavat;

2) kulttuuri- ja urheilutapahtumiin osallistuville tilaisuuden järjestäjän kutsumilta koululais- ja nuorisoryhmille, joiden jäsenten ikä on alle 18 vuotta; ja

3) diplomaattipassin tai virkapassin haltijalle taikka hänen perheenjäsenelleen, kun sillä on merkittävää arvoa Suomen ja vieraan valtion välisten suhteiden kannalta.

Maksun suuruus, alentaminen tai perimättä jättäminen viisumivaltuutuksen kolmannen maan kansalaisen osalta voi myös johtua Euroopan yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä tehdystä tai maksun suuruuden osalta neuvoteltavasta, viisumimenettelyjen helpottamista koskevasta sopimuksesta.

6 §

Oleskelulupa

Oleskeluluvasta peritään sisäasiainministeriön asetuksen mukainen maksu. Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Voimassaolevan luvan siirrosta uuteen matkustusasiakirjaan peritään 25 euroa luvulta.

Maksua ei peritä:

1) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalla eikä hänen perheenjäseneltään;

2) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätöksellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä; ja

3) kahdenvälisen sopimuksen perusteella tai muun kansainvälisen järjestelyn nojalla tapahtuvaan nuorison vaihto-ohjelmaan osallistuvilta henkilöiltä vastavuoroisuuden perusteella.

7 §

Todistukset ja otteet

Valmiiseen asiakirjaan kirjoitettavasta tai erikseen laadittavasta todistuksesta sekä asiakirjaotteesta peritään ministeriössä 20 euroa ja edustustossa 30 euroa. Jos samaan asiakirjaan kirjoitetaan useita todistuksia, peritään maksu jokaisesta todistuksesta.

Edellä 1 momentissa määrätystä poiketen kaupanvahvistajan todistuksesta peritään 160 euroa ja kauppa-aluksen väliaikaisesta kansallisuustodistuksesta 200 euroa.

Maksua ei peritä:

1) sosiaalisen tuen tai avustuksen hakemista varten tarvittavasta todistuksesta; sekä

2) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalla annettavasta todistuksesta.

8 §

Kiotoon mekanismien käytöstä annetun lain mukainen hyväksyntä ja valtuutus

Kiotoon mekanismien käytöstä annetun lain (109/2007) 4 §:n 2 momentissa tarkoitetusta hyväksynnästä ja valtuutuksesta peritään käsittelemäksuna 105 euroa.

9 §

Muut julkisoikeudelliset suoritteet

Ulkoasiainhallinnolle lain, asetuksen tai kansainvälisen sopimuksen mukaan kuuluvista, muista kuin 2 §:ssä ja 4—8 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä peritään 40 euroa. Uuden laivapäiväkirjan laatimiseen liittyvistä toimenpiteistä peritään kuitenkin 160 euroa ja meriselityksen vastaanottamisesta 300 euroa.

10 §

Muut maksulliset suoritteet

Muita maksullisia suoritteita ovat:

- 1) tiedoksianto ulkomaille;
 - 2) asiakirjan hankkiminen ja osoitteen selvittäminen;
 - 3) jäämistöasian hoitaminen;
 - 4) varojen välittäminen ja taloudellisen avustuksen järjestäminen;
 - 5) valokopio tai muu jäljennös asiakirjasta, teknisestä tallenteesta tai muusta aineistosta;
 - 6) muu kuin viestintään kuuluva painotuote;
 - 7) ulkoasiainhallinnon kuriiripostin ja kuljetuspalveluiden käyttö;
 - 8) tietoverkon käyttö;
 - 9) koulutus-, luennointi-, tulkkaus-, käännös-, tutkimus-, selvitys- ja muut asiantuntijapalvelut;
 - 10) ministeriön ja edustustojen hallinnassa olevien tilojen, kalusteiden ja laitteiden käyttö ja toimistopalvelut;
 - 11) toimeksiantoon perustuva aineiston lähettäminen ja laskuttaminen, jos se ei sisälly aineistosta perittävään hintaan; sekä
 - 12) muu toimeksiantoon perustuva ja siihen verrattava ulkoasiainhallinnon toimialaan kuuluva suorite.
- Muista maksullisista suoritteista peritään 11—19 §:ssä määrätyt kiinteät tai tuntiveloitukseen perustuvat tai muutoin liiketaloudellisin perustein määräytyvät maksut.

11 §

Tiedoksianto ulkomaille

Oikeudenkäynti- tai muun asiakirjan tiedoksi antamisesta peritään 100 euroa. Maksu peritään myös tiedoksiantoyrityksestä.

Maksua ei peritä:

- 1) virallisen syytteen alaisissa asioissa;
- 2) ulkomaalaislain (301/2004) mukaisissa asioissa;
- 3) asioissa, joissa ennen tiedoksiannon pyytämistä on myönnetty oikeusapulain (257/2002) mukainen oikeusapu; eikä
- 4) sosiaaliviranomaisen viran puolesta viereille panemissa asioissa.

12 §

Asiakirjan hankkiminen ja osoitteen selvittäminen

Virkatodistuksen tai muun asiakirjan hankkimisesta ulkomailta ja ulkomailta asuvan henkilön osoitteen selvittämisestä peritään liiketaloudellisin perustein määräytyvä, kuitenkin vähintään omakustannusarvoa vastaava maksu. Maksu peritään myös asiakirjan hankkimis- ja osoitteen selvittämisyrityksestä.

Maksua ei peritä sosiaaliasioita hoitavalta viranomaiselta eikä julkisoikeudelliselta yhteisöltä, jonka tehtävät liittyvät yleisen edun valvontaan.

13 §

Jäämistöasian hoitaminen

Ulkomailla olevaan jäämistöön liittyvässä asiassa peritään maksu seuraavasti:

- 1) pienimuotoisesta avustamisesta 100 euroa;
- 2) jäämistön selvittämisestä, vastaanottamisesta ja tilittämisestä perillisille 2 % tilitettävästä summasta, kuitenkin vähintään 100 euroa ja enintään 6 000 euroa; sekä
- 3) edellä 2 kohdassa tarkoitettusta avustamisesta sekä tarvittavien asiakirjojen hankkimisesta, laatimisesta ja kääntämisestä yhteensä 5 % tilitettävästä summasta, kuitenkin vähintään 150 euroa ja enintään 10 000 euroa.

Jäämistöasiaa hoitava edustusto voi sopia kunniakonsulaatin kanssa asian hoitamisesta ja siitä maksettavasta korvauksesta. Kunnia-konsulaatille maksettava korvaus voi olla enintään puolet edellä sanottujen kohtien mukaan perittävästä määrästä.

14 §

Varojen välittäminen ja taloudellisen avustuksen järjestäminen

Varojen välittämisestä ja taloudellisen avustuksen järjestämisestä peritään 40 euroa, ellei avustuksen kokonaismäärä ole enintään 40 euroa.

15 §

Valokopiot, jäljenteet ja painotuotteet

Viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:n 2 momentissa tarkoitettua tiedon esille hakemisesta sekä saman lain 34 §:n 3 momentissa tarkoitettujen kopioiden ja tulosteiden antamisesta perittävistä maksuista päättää ulkoasiainministeriö ottaen huomioon, mitä viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:ssä säädetään.

Jäljenteistä peritään maksu seuraavasti:

- 1) Paperijäljenteestä A4 kokoisena 0,50 euroa ja A3 kokoisena 1 euro sivulta;
- 2) tallennusvälineestä 20 euroa;
- 3) valokuvasta, jonka tekijänoikeus on ministeriöllä tai edustustolla, 20 euroa sekä käyttömaksuna sen julkaisemisesta 50 euroa julkaisukerralta.

Erillistä maksua ei peritä, jos jäljennös annetaan muun maksullisen suoritteen osana.

Hallinnonalan painotuotteista, tiedotusmateriaalia lukuun ottamatta, peritään niiden omakustannusarvoa vastaava maksu.

16 §

Ulkoasiainhallinnon kuriiripostin ja kuljetuspalveluiden käyttö

Ulkoasiainhallinnon kuriiripostin käytöstä voidaan periä käsittelymaksuna 5 euroa ja kuljetuksesta omakustannushinta lähetyksen painon ja lähetysosoitteen mukaan ulkoasiainministeriön henkilökunnan yksityisiä kuriirilähetyksiä koskevan määräyksen mukaisesti. Maksu voidaan periä myös vastaanottajalta.

Maksua ei peritä tasavallan presidentin kanslialta.

17 §

Ulkoasiainhallinnon tietoverkon käyttö

Ministeriön tietoverkon käytöstä peritään 100 euroa kuukaudessa jokaista ulkoasiainhallinnon ulkopuolista käyttäjätunnusta kohti, ellei ministeriö vastavuoroisuuden perusteella toisin päättä.

18 §

Asiantuntijapalvelut

Koulutus-, luennointi-, tulkkaus-, käännös-, tutkimus-, selvitys- ja muista asiantuntija- ja vastaavista palveluista peritään liiketaloudellisin perustein määräytyvä maksu, kuitenkin vähintään 100 euroa kultakin suoritteen tuottamiseen käytetyltä tunnilta.

19 §

Muut suoritteet

Ministeriön ja edustustojen hallinnassa olevien tilojen, kalusteiden ja laitteiden käytöstä, toimistopalveluista sekä muista toimeksiantoon perustuvista suoritteista peritään liiketaloudellisin perustein määräytyvä, kuitenkin vähintään omakustannusarvoa vastaava maksu.

20 §

Erillisten kustannusten korvaus

Suoritteen tuottamisesta ulkoasiainhallinnolle aiheutuneista välttämättömistä erillisistä kustannuksista peritään 4—17 §:ssä määrättyjen kiinteiden maksujen lisäksi korvausta seuraavasti:

1) ulkoasiainhallinnon työntekijälle valtion yleisten virka- ja työehtosopimusten mukaisesti maksettavat matkakustannusten korvaukset ja virka-ajan ulkopuolella tehdystä työstä maksettavat työaikakorvaukset sekä suoritteesta ulkoasiainhallinnon toimipisteelle aiheutuvat muut välittömät kustannukset; ja

2) ulkopuolisten palvelujen ostosta aiheutuneet menot täysimääräisinä lukuunottamatta tavanomaisia postimaksuja.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 872

Korvaus erillisistä kustannuksista peritään myös silloin, kun kiinteää maksua ei tässä asetuksessa määrätyn mukaisesti peritä. Korvaus jätetään kuitenkin perimättä, jos perintäkulut olisivat suuremmat kuin perittävä korvaus.

21 §

Maksuvahuutta

Edustusto perii maksut joko euroina tai muuna vapaasti vaihdettavana valuuttana sen mukaan mitä ulkoasiainministeriö on edustuston maksuliikkeessä käytettävästä valuuttasta määrännyt. Maksu otetaan kuitenkin vastaan asemamaan valuuttana, jos asemamaan valuuttamääräykset tätä edellyttävät.

Valuutan vaihtokurssina käytetään ministeriön vahvistamaa tilikurssia. Valuuttamääräinen arvo pyöristetään lähimpään paikallisessa

maksuliikkeessä yleisesti käytettyyn yksikköön.

22 §

Kunniakonsulaatin perimät maksut

Kunniakonsulaatin perimät, edellä 4—6 §:ssä tarkoitetut maksut tuloutetaan valtiolle. Muut tämän asetuksen nojalla perityt maksut jäävät kunniakonsulaatille korvauksena suoritteiden tuottamisesta, jollei toisin ole sovittu.

23 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2008

Ulkoasiainministeri *Alexander Stubb*

Lainsäädäntöneuvos *Ari Rouhe*